

saaledes, at de røde Postbude skulle have de 45,000 Kr., og Landpostbudene ogsaa skulle have 45,000 Kr., er der i og for sig intet uretfærdigt i dette, thi derved tager man ikke noget fra nogen. Men da vi skulle spare, tror jeg ikke, det kan gennemføres; jeg tror ikke, vi kunne komme op over de 45,000 Kr. Men det forekommer mig urimeligt ganske at udelukke Landpostbudene fra de Goder, her omtales. Derfor har jeg været med til at stille Forslag, om, at de 45,000 Kr., som ere til Raadighed, deles saaledes, at de røde Postbude faa det halve og Landpostbudene den anden Halvdel. Saa faar man begyndt overfor begge Afdelinger af denne Etat paa den nye Beklædningsmaade, rykker ganske vist frem i lidt langsommere Tempo, men man rykker dog frem, og der sker ens Ret overfor begge Parter. Dette Ændringsforslag anbefaler jeg varmt til Vedtagelse.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg ganske kort har berørt de Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke mit Parti har taget Stilling forskellig fra den, som indtages af de andre Partier. Resten anser jeg det for overflødigt at omtale, da det er alle Medlemmer bekendt gennem Ændringsforslag og Betænkning.

K. M. Klausen: Da jeg før havde Ordet, glemte jeg at omtale et Spørgsmaal, der er rejst af os, nemlig om Oprettelsen af et Posthus i Søborg. Der er forhandlet derom med Indenrigsministeren, som har oplyst, at Posten nu først kommer ud til Søborg Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Formiddagen. Søborg er vokset op til at blive en ret stor By med 1,600—1,700 Indbyggere, og Beboerne faa først deres Post i Hænde op ad Dagen. De have derfor ønsket at faa dette Posthus, men Indenrigsministeren mente, at Byen var for lille. For nylig forhandlede vi ogsaa om denne By, det var under Behandlingen af Kultusministeriets Budget, og Kultusministeren sagde: Det er en stor By, den skal have en Kirke, og vi bevilgede 30,000 Kr. til en Kirke. Den er altsaa stor, naar der er Tale om at faa en Kirke, men lille, naar der er Tale om et Posthus. Men naar vi nu have givet Kirken, synes jeg, vi ogsaa skulde give det Posthus, Beboerne ønske. Ministeren mente, at der dog kunde raades nogen Bod paa Forholdene derude ved, at der blev sat et Avtomobil i Gang, der kørte ud med Morgenposten, saa at Landpostbudene kunde gaa noget tidligere ud med den. I hvert Tilfælde kunde jeg ønske, at

Forhandlingerne maatte føre til, at der blev gjort noget for at forbedre den nuværende daarlige Postgang.

Wulff: Betænkningens Nr. 96, 97 og 98 omhandle tekniske Skolers og Fagskolers Forhold. Det meddeles, at der har fundet Samraad Sted med Ministeren om Tilskud til de tekniske Skolers Drift i Provinserne og om Bevillingerne til Fagskolerne. Jeg har fremdraget forskellige Spørgsmaal for disse to Omraaders Vedkommende under Finanslovsforslagets første Behandling og skal ikke gentage eller udførligt omtale dem her, da det, at der har fundet Samraad Sted, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) anførte, vil sige, at man ønsker at fortsætte Forhandlingerne om disse Ting, og jeg for mit Vedkommende nærer et vist Haab om, at det vil lykkes at naa til en Overenskomst om disse Bevillinger i Finansudvalget. Der har efterhaanden gjort sig den Opfattelse gældende, at man dog er faret for haardt frem mod Fagskolerne, og at man vistnok kunde gøre dem visse Indrømmelser. Idet jeg har nogen Tro hertil, skal jeg her hverken spille Tiden eller forspilde Muligheden ved at komme udførligt ind paa Sagen, men vil forbeholde mig at fremføre mine Argumenter i Udvalget.

Jeg vil kun gøre nogle Bemærkninger om Københavns tekniske Skole, idet der for denne Skoles Vedkommende foreligger et Ændringsforslag, stillet af Socialdemokraterne, om at forhøje Bevillingen med 18,000 Kr. Det vil erindres, at Regeringen har foreslaet Bevillingen forhøjet med 15,000 Kr., og hvis Socialdemokraternes Ændringsforslag vedtages, bliver Bevillingen altsaa forhøjet med 33,000 Kr. Det er et Forslag, jeg i og for sig maa ønske fremmet. Det Argument, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anførte derfor, kan jeg tiltræde. Jeg vil dog sige, at naar han lagde særlig Vægt paa Lærerlønningerne, indrømmer jeg, at disse efter Forholdene her i Byen og andetsteds ikke ere særlig høje og vist kunde trænge til en Forhøjelse. Naar jeg ikke desto mindre tager Forbehold her, er det, fordi det ved denne Skole ikke er Lærerlønningerne, der ere det vigtigste, men Eleverne. Det, som jeg særlig har været Modstander af med Hensyn til denne Skole, er, at man til en Forhøjelse af Tilskuddet har villet knytte et Paabud om, at Elevkontingentet skulde forhøjes. Dette er, som jeg har oplyst tidligere, overor-